

Zententie of droevig Beklag, van een Misdadiger; dewelke op zaterdag, zynde den 6 Augustus 1718 zal sterven, met Namen JACOB MULLER, alias JACO, dewelke om zyn menigvuldige Dievereyen, Straatschendereye; en Moorderye, van ondere op levendig zal Gerabraakt en zyn hoofd vervolgens met een Byl afgeslagen worden, dan na de Vogelwyk gebragt, zyn ligchaam op een rad, en zyn hoofd op een Pen gezet.

Stem: *6 Wereld vol van Overdaad.*

JACOB MULLER, alias JACO, Gerabraakt.

<p>Nu ben ik in een droeve staat, Ik mag met regt wel klagen Ik werd van elk gebaat, Myn lyden is te groot, My naderd nu de dood; Ik zit in groote nood, Ik zit in groote nood. Wat helpt nu al myn moedigheid, En myn vrymoedig spreken: Wat helpt nu al de tyd, Die ik verwerf o Godn, Sterf ik nu duizend doon, En wagt in 't kort nu loon, &c. Ik heb myn eigen val gezogt; Wat hulp myn 's Gravenhage, Daar ik wierd heen gebrogt, Hoe is myn hart verschrïkt, Ik heb myn zelf verstïkt, En myn in 't kwaad gewïkt, &c. Den Hemel die altyd 't kwaad En snoode gruwelheden, Niet ougestraft en laat, Schynt myn te dryven acht Wie stort ik myn geklag, O, Ongehoorde slag, &c. Die myn door hart en ziel heen ging Doen ik in 's Gravenhage, Myn vonnis kort ontving, Ik moet o droevig Lot Gerabraakt op 't Schavot, Voor ieder een ten spot. Heb ik dan zoo veel kwaad gedaan</p>	<p>Dat men myn hoofd daar nog, Zal van het Ligchaam slaan, Ik moet te regt gesteld, Myn vonnis is geveld, Geen plyten nu meer geld, &c. Gerabraakt Gode en terwyf Ik levend voel die pynen, Met een Scherpregrers Byl, Myn hals daar afgesnoen; Hoe werd myn ziel bestreên. Door klagte en geweên. &c. Myn boeijes viele lastig zwaar Die ik heb moeten dragen, Die nu nog droeвер maar; Te sterven door beuls hand, Voor al de Wereld schand, Ik ga ten Offerhand, &c. Ik geef myn over aan 't geregt, Ik kan het niet ontvligten, De dood myn aangezegt, Die smaak ik met geduld, De tyd is haast vervuld, O Heer; vergeest myn schuld, Neem doch een spiegel mensche al, Het kwaad dat loond zyn meester, En brengt ons tot een val; Weest nooit zoo zeer verblind, Dat gy het kwaad bemind, Wyl men zyn loon haast vind, Wyl men zyn loon haast vind.</p>
---	--

E I N D E.

238/152